

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce **V.K.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2012, č.j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25.5.2012, č. j. 510 824 063/315-JS **se zrušuje** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 25.5.2012, č.j., žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a rozhodnutí ze dne 20.12.2011, č.j. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím žalovaná zamítla účastníkovi řízení žádost o tzv. hornický starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 a § 74 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. V námitkách ze dne 2.1.2012 účastník řízení (žalobce) uvedl, že přestože byly kategorie jako takové zrušeny, pracoval v I. A kategorii až do 30.6.1997, což je 17 a půl roku. Tuto skutečnost doložil dvěma ověřenými čestnými prohlášeními pracovníků, kteří s ním pracovali u zaměstnavatele S. N. a.s., přičemž v evidenčním listu je zařazení v I. A pracovní kategorii seznatelné z výdělků, které spadaly do určitých tabulek podle pracovního zařazení. Pracoval v těžké fyzické práci, noční směně s křemíkem, který způsobuje silikózu plic. Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvedla, že je povinností každého zaměstnavatele vést evidenční list pro každého svého zaměstnance a zapsat do něj mimo jiné druh výdělečné činnosti a do 31.12.2012 také údaj týkající se počtu kalendářních dnů získaných v některé ze tří pracovních kategorií s příslušným kódovým označením podle příslušného resortního seznamu zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení

do I. a II. pracovní kategorie. ČSSZ má k dispozici evidenční listy od uvedeného zaměstnavatele s uvedenou dobou zaměstnání, hrubým výdělkem a dobou pracovní neschopnosti v ČKD, poději S. a.s. v N. do 30.6.1997. Mimo jiného zaměstnavatel v evidenčních listech zaznamenal odpracované dny od 1.2.1980 do 31.12.1992 v I. A pracovní kategorii s vyznačeným kódem a profesí slévárenský dělník a zbývající dobu zaměstnání od roku 1993 do roku 1997 vyznačil ve III. pracovní kategorii bez označení profese účastníka řízení. Zaměstnavatel tedy v evidenčním listu důchodového pojištění, ač tak mohl učinit v roce 1997, nepotvrdil ČSSZ, že by výkon zaměstnání při úpravě keramických surovin vykonávaná v prostředí vysoké koncentrace agresivního fibroplastického prachu pokračovalo až do 30.6.1997. Po datu 31.12.1992 zaměstnavatelé, kteří zaměstnávali své zaměstnance v tzv. preferovaném zaměstnání v evidenčních listech důchodového pojištění již neuvádějí kódové a profesní označení pro výkon takového zaměstnání, ale prokázat zaměstnání v preferované I. pracovní kategorii, jež do roku 2018 ovlivňuje snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod, je možné jen přílohou k žádosti o starobní důchod, k jejímuž vyplnění je oprávněn jen zaměstnavatel. Neexistence takové přílohy nelze nahradit čestným prohlášením dvou zaměstnanců. ČSSZ ani OSSZ není známo, kde se nachází archiv bývalého podniku ČKD, později společnost S., a.s. N., která byla v likvidaci a v konkurzu a je vymazána z obchodního rejstříku dne 5.10.2011.

V žalobě žalobce namítal, že není pravdou, že by společnost S., a.s. N. v likvidaci byla vymazána z obchodního rejstříku a dotazem u likvidátora zjistil, že dokumenty a archiválie jsou uloženy u Moravského zemského archivu v Brně a část dokumentů s neprošlými skartačními lhůtami (tedy i mzdové listy zaměstnanců) jsou uloženy v soukromé spisovně RENDITA REALIS CZ, a.s. se sídlem v Ostravě na adrese Rýparova 21a, Ostrava. Má zato, že nebyly zcela vyčerpány veškeré možnosti za účelem řádného zjištění skutkového stavu věci a navrhl soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že žalobce prokázal zaměstnání v I. A pracovní kategorii v délce 12 let 338 dní, ale nárok na starobní důchod ve věku 58 let vzniká při odpracování 16-ti let v této pracovní kategorii a nárok na starobní důchod ve věku 59-ti let vzniká při odpracování 15-ti let v této kategorii. Žalobce tvrdí, že v I. A kategorii pracoval až do 30.6.1997, ale žalovaná hodnotila preferovanou pracovní kategorii pouze do 31.12.1992, tj. k datu zrušení hodnocení pracovních kategorií pro účely důchodového pojištění. Pokud by mělo dojít ke zhodnocení příslušné zvýhodněné pracovní kategorie i po datu 31.12.1992, musí být splněny podmínky nařízení vlády č. 363/2009 Sb., v němž je stanovena povinnost zaměstnavatelů u zaměstnanců, kteří v období od 1.1.1993 do 31.12.2008 byli zaměstnáni v hornictví, potvrzují počet směn odpracovaných v zaměstnání v hornictví na žádost těchto osob a na tiskopisu vydaném Českou správou sociálního zabezpečení. Tvrdí-li žalobce, že se mu nepodařilo získat doklad o zařazení do kategorie do 30.6.1997 a zřejmě se mu to nepodařilo až do současné doby, navrhla zamítnutí žaloby, pokud žalobce neprokáže v zákoně odpovídajícím způsobem výkon zaměstnání v preferované pracovní kategorii.

Z dávkového spisu soud zjistil, že dne 23.11.2011 žalobce uplatnil nárok na starobní důchod a požadoval jeho přiznání od 1.1.2010 s přihlédnutím k odpracovaným rokům v I. A kategorii, když do 31.12.1992 dle ELDZ šlo o práci v této kategorii řádně vyznačenou, ale doklad o zařazení do kategorie do 30.6.1997 se mu nepodařilo získat. Žádá o výpočet starobního důchodu s přihlédnutím k odpracování 17-ti let v I. A kategorii. V námitkách ze dne 2.1.2012 žalobce uvedl, že prokázat dobu v preferované kategorii od 1.1.1993 nemůže, poněvadž zaměstnavatel již neexistuje, a proto dobu doložil dvěma čestnými prohlášeními pracovníků, kteří s ním pracovali u zaměstnavatele S. N., a.s. Důvodem pro zařazení do I. A

pracovní kategorie byla těžká fyzická práce v noční směně a zároveň práce s křemíkem způsobující silikózu plic. K námitkám připojil čestné prohlášení mzdové účetní tohoto zaměstnavatele, která konstatovala, že žalobce pracoval ve firmě S., a.s. N. jako dělník – slévač na noční směně až do roku 1997, tedy byl zařazen do I. A rizikové kategorie a i po zrušení kategorií v roce 1992 vykonával tuto práci až do roku 1997. Dále připojil čestné prohlášení spolupracovníka slévače, který potvrdil, že i po zrušení kategorie v roce 1992 žalobce nadále vykonával práci dělníka – slévače na noční směně a to až do roku 1997.

Soud vytýká žalované, že se s obsahem námitek a připojeným obsahem čestných prohlášení řádně nevypořádala. Své rozhodnutí odůvodnila pouze formálním odkazem na povinnost zaměstnavatele, jak prokazovat u zaměstnance práci v preferovaných kategoriích od 1.1.1993 podle § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. Neučinila však žádný úkon směřující k ověření žalobcem tvrzených skutečností, např. nahlédnutím do správního spisu spolupracovníka – rovněž slévače Miroslava Řezníčka, který s žalobcem vykonával práci dělníka - slévače až do roku 1997, neúplně vyhodnotila výpis z obchodního rejstříku týkajícího se firmy S., a.s. vedeného Krajským soudem v Brně, resp. neprovedla řádné šetření s likvidátorem této firmy, ač z uvedeného výpisu měla k dispozici potřebné kontaktní údaje. Údaje týkající se dokumentů a archiválií nakonec zjistil sám žalobce a uvádí je v žalobě. Je tedy na žalované, aby dotazem na příslušný archiv zjistila a ověřila tvrzení žalobce, využila i údajů ve správním spise bývalého spolupracovníka žalobce shora uvedeného a o žádosti žalobce opětovně rozhodla. Napadené rozhodnutí soud zrušuje z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a vrací věc žalované k dalšímu řízení, v němž bude šetřit dobu zaměstnání žalobce od 1.1.1993 do 30.6.1997 z hlediska jejího zařazení v preferované pracovní kategorii.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., úspěšný žalobce náklady řízení ve svém podání dne 21.9.2012 nežádal, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. dubna 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně